

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2006, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 10. 2008, č. j. 18 Cad 84/2007 - 23,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaná rozhodnutím ze dne 6. 10. 2006, č. X, na základě žádosti žalobce ze dne 28. 6. 2006 o přepočtení částečného invalidního důchodu přiznaného rozhodnutím žalované ze dne 9. 11. 2000, rozhodla podle čl. 94 odst. 5 a čl. 46 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 tak, že výše žalobcova důchodu se nemění. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že výše přiznaného důchodu ke dni 1. 5. 2004 činila 425 Kč měsíčně a výše důchodu vypočtená podle nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 dosáhla stejné částky. Jelikož tedy výše přepočteného důchodu je stejná jako výše důchodu, který žalobci ke dni 1. 5. 2004 náležel, tak jeho výše se nezměnila. Dále žalovaná dodala, že výplata důchodu žalobci od 1. 4. 2006 nenáleží.

V žalobě proti zmíněnému rozhodnutí žalované žalobce uvedl, že žádá o pomoc při řešení žádosti týkající se jeho pracovní neschopnosti. Vyjádřil přesvědčení, že je invalidní, protože by měl dostávat invalidní důchod. To doložil seznamem zdravotních problémů a nemocí. Proto je toho názoru, že splňuje požadavky na poskytování dávek invalidního důchodu a navrhl zjištění svého zdravotního stavu lékařem.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 21. 10. 2008, č. j. 18 Cad 84/2007 - 23, rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozsudku krajský soud uvedl, že od 16. 1. 2000 byl žalobci přiznán částečný invalidní důchod. Rozhodnutím žalované ze dne 15. 2. 2006 byl žalobci od 1. 4. 2006 částečný invalidní důchod odňat, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě není

plně ani částečně invalidní. Dne 13. 4. 2006 požádal žalobce o přepočtení dávky částečného invalidního důchodu podle norem komunitárního práva a dne 14. 6. 2006 požádal o přepočtení invalidního důchodu, přičemž se současně dotázal, kdy obdrží dorovnání zastavené výplaty důchodu. Podle názoru soudu podání ze dne 13. 4. 2006 a 14. 6. 2006 představují reakci žalobce na rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2006 o odnětí částečného invalidního důchodu. To však nebylo předmětem soudního přezkumu, neboť jej žalovaná soudu nepředložila. Protože dosud nebylo rozhodnuto o podané žalobě proti rozhodnutí o odnětí částečného invalidního důchodu, tak žalovaná v dané věci nemůže vydat nové rozhodnutí, ledaže by tím bylo žalobci plně vyhověno. Žalovaná se námitkami žalobce směřujícími vůči rozhodnutí o odnětí částečného invalidního důchodu nezabývala. Soud proto rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2006 zrušil pro vady řízení spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, neboť předcházející rozhodnutí o odnětí částečného invalidního důchodu bylo napadeno žalobou a rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2006 je tak vydáno v rozporu s § 62 odst. 1 s. ř. s.

Ve včasné kasační stížnosti žalobce (dále též „stěžovatel“) uvedl, že je 8 let v důchodu a jeho věk ani zdravotní stav mu neumožňují přijmout jakoukoliv práci. Uvedl, že za dobu pojištění v České republice v letech 1986 až 1990 výše jeho důchodu činila 48 polských zlotých. K tomu podotkl, že mu není jasné, proč někteří jeho kolegové ze zaměstnání pobírají částečný invalidní důchod od českého nositele důchodového pojištění.

Kasační stížnost není přípustná.

Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel napadl žalobou rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2006 o přepočtu výše důchodu. Vzhledem k tomu, že dřívějším rozhodnutím žalované ze dne 15. 2. 2006 byl stěžovateli částečný invalidní důchod odňat, žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že od 1. 4. 2006 jeho výplata žalobci nenáleží. K vlastní žádosti stěžovatele o přepočet důchodu žalovaná uvedla, že jeho výše vypočtená podle předpisů komunitárního práva je stejná jako v případě jeho výpočtu podle předpisů aplikovatelných před 1. 5. 2004. V obou případech výše částečného invalidního důchodu činila 425 Kč měsíčně. Předmětem soudního řízení však bylo rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2006, nikoliv rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2006, kterým byl žalobci od 1. 4. 2006 odňat částečný invalidní důchod. Žalobou se stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí o přepočtu výše důchodu, přičemž Krajský soud v Ostravě svým rozsudkem ze dne 21. 10. 2008, č. j. 18 Cad 84/2007 - 23, žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí žalované zrušil.

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. se žalobce žalobou domáhá zrušení rozhodnutí. Z toho jednoznačně vyplývá závěr, že stěžovatel podal žalobu za tím účelem, aby krajský soud jím napadené rozhodnutí zrušil. Krajský soud posléze shledal žalobu důvodnou a rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2006 zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

Vzhledem k tomu, že krajský soud vyhověl žalobě stěžovatele, Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s. jako nepřípustnou. Podle předmětného ustanovení je totiž nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti důvodům rozhodnutí soudu. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2003, č. j. 2 Ads 57/2003 - 48, dostupné na www.nssoud.cz, kasační stížností směřující jen

proti důvodům rozhodnutí (§ 104 odst. 2 s. ř. s.) je třeba rozumět stížnost, která směřuje toliko proti odůvodnění rozhodnutí soudu a nenapadá výrok tohoto rozhodnutí.

Navíc kasační stížnost je nepřijatelná i podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost totiž může účinně mířit jen proti těm důvodům rozhodnutí krajského soudu, na nichž je toto rozhodnutí zbudováno a které jsou jako rozhodovací důvody pro správní orgán závazné. Nenapadá-li tedy stěžovatel vlastní rozhodovací důvod, pak jako kasační důvody uplatňuje důvody jiné než uvedené v § 103 s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2007, č. j. 8 As 52/2006 - 74, č. 1655/2008 Sb. NSS). V dané věci krajský soud zbudoval zrušující rozsudek na tom, že rozhodnutí o přepočtu výše částečného invalidního důchodu nemůže být vydáno dříve, než bude rozhodnuto o žalobě proti rozhodnutí o jeho odnětí, avšak kasační stížnost se toliko zmiňuje o důvodech znemožňujících stěžovateli pracovat, o výši jeho důchodu za dobu pojištění v České republice a o pobírání částečného invalidního důchodu od českého nositele důchodového pojištění jinými osobami, aniž napadla vlastní rozhodovací důvod, kvůli němuž byl zrušující rozsudek vydán.

Nejvyšší správní soud proto s ohledem na shora uvedené postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. použitého podle § 120 s. ř. s. kasační stížnost žalobce jako nepřijatelnou odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu